

Către: **Comisia Parlamentară Economie, Buget și Finanțe**
Banca Națională a Moldovei
Comisia Națională a Pieței Financiare
Ministerul Finanțelor

Nr. 35/23-EC din 11 mai 2023

Ref: Legea 92/2002 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare
Legea 407/2006 cu privire la asigurări

Stimate Doamne, Stimați Domni,

Asociația Businessului European (EBA Moldova), se adresează urmare a intrării în vigoare a Legii 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare și comunică următoarele.

La data intrării în vigoare a Legii 92/2022 privind activitatea de asigurare sau de reasigurare, Legea 407/2006 cu privire la asigurări (în continuare, **Legea 407/2006**) a fost abrogată.

Conform art. 10, alin. (3) al Legii 407/2006 (abrogat), asigurătorul care deține licență pentru categoria „asigurare generală” sau categoria „asigurare de viață” are dreptul, fără a dispune de licență pentru reasigurare, să desfășoare activitate de reasigurare proporțională și neproporțională numai în limitele claselor pentru care a obținut licență.

Astfel, până la intrarea în vigoare a Legii 92/2022, toți asiguratorii beneficiau de o normă expresă, care le permitea să practice activitatea de asigurare și reasigurare în baza aceleiași licențe, așa cum acest lucru are loc în România și în multe alte țări europene (probabil toate).

Comaniile de asigurare din Republica Moldova încasau prime pe riscurile primite în reasigurare, fapt care rezultă inclusiv din rapoartele anuale ale CNPF.

Legea 92/2022 nu mai conține o normă expresă similară, dar nici nu conține o normă prohibitivă, care ar interzice companiilor de asigurare să practice activitatea de reasigurare.

Nici nota informativă la Legea 92/2022 și nici stenograma dezbaterilor din Parlament nu conține careva discuții, referințe sau justificări ale necesității lipirii companiilor de asigurare de dreptul de a practica activitatea de reasigurare în limitele claselor pentru care a obținut licență de asigurare. Acest aspect niciodată nu a fost ridicat de CNPF în cadrul consultărilor publice pe proiectul respectiv.

Propunem introducerea unui amendament în Legea 92/2022 cu următorul conținut : **Articolul 10 se completează cu alineatul 15¹ : Asigurătorul care deține licența pentru categoria "asigurare generală" sau categoria "asigurare de viață" are dreptul, fără a dispune de licență pentru reasigurare, să desfășoare activitate de reasigurare proporțională și neproporțională numai în limitele tipurilor/claselor de asigurare pentru care a obținut licență.**

Realitățile pieței de asigurări din Republica Moldova sunt de așa natură, încât:

- activitatea de reasigurare a devenit o activitate complementară pentru companiile de asigurări și reprezintă o sursă de venituri suplimentare pentru acestea;
- cerințele pieței și cerințele de capital nu vor permite înființarea în Republica Moldova nici a unei companii, care să desfășoare exclusiv activitate de reasigurare;
- asiguratorii din Republica Moldova vor fi nevoiți să-și reasigure riscurile proprii exclusiv în străinătate;

- asiguratorii din Republica Moldova ar fi lipsiți de veniturile din activitatea de asigurare, pe care ei o desfășurau pe parcursul multor ani de zile.

În înțelegerea noastră a normelor stabilite de Legea 92/2022, societățile de asigurări pot accepta riscuri în reasigurare, deoarece Legea nu prevede expres interzicerea acestui drept, aspecte care rezultă din următoarele reglementări:

1. În preambulul Legii 92/2022 este stabilit că Legea transpune parțial prevederile Directivei 2009/138/CE (Solvabilitate II).
2. Conform denumirii Legii 92/2022, se presupune că activitatea de asigurare și activitatea de reasigurare sunt activități distincte, însă din normele legii se constată că activitatea de asigurare admite cuprinderea și activității de reasigurare.
3. Activitatea de asigurare, conform definiției de „*activitate de asigurare*” prevăzută la art.4 din Legea 92/2022, constă în înaintarea ofertelor, negocierea și **încheierea contractelor de asigurare și/sau de reasigurare, încasarea de prime, regularizarea de daune**, efectuarea acțiunilor de regres și recuperarea daunelor.

Prin urmare, societatea de asigurare care desfășoară activitate de asigurare licențiată poate negocia și încheia contracte de reasigurare, pentru care încasează prime, regulariza daune. Astfel, conform definiției, activitatea de asigurare presupune încheierea ambelor tipuri de contracte: de asigurare și/sau de reasigurare, aspect determinat de cuvintele „**și/sau**”. Or, norma nu prevede reglementarea numai în sensul cedării riscului în reasigurare, operațiune pentru care primele se cedează/achită și nu se încasează.

4. Activitatea de reasigurare, conform definiției de „*activitate de reasigurare*” prevăzută la art.4 din Legea 92/2022, se referă la preluarea riscurilor cedate de o societate de asigurare sau **de reasigurare** rezidentă sau dintr-un stat terț.

Prin urmare, operațiunea de cedare în reasigurare de către o societate de reasigurare poate fi realizată numai către o altă societate de asigurare, deoarece cedarea în reasigurare către un alt reasigurator, presupune operațiunea de retrocesiune, care nu este reglementată de Legea 92/2022, identificându-se numai ca text la art.80, lit.f).

5. Art.9, alin.(15) din Legea 92/2022 se referă la cazul în care o entitate desfășoară activitate exclusivă de reasigurare, atunci este necesar să dispună de licență numai pentru activitatea de reasigurare, ceea ce presupune că societatea de reasigurare nu poate desfășura și activitate de asigurare, dar exclusiv numai activitate de reasigurare.

În condițiile în care activitatea de asigurare ar fi o activitate exclusivă, normele din Legea 92/2022 ar prevedea o reglementară similară art.9, alin.(8), care stipulează expres că licența se eliberează exclusiv pentru fiecare din categoriile „de viață” și „generale”.

6. Art.74, alin.(1), din Legea 92/2022 reglementează cerința de capital minim (pragul absolut) necesar, care urmează a fi deținut de societatea de asigurare (lit.a)-c)) sau de societatea de reasigurare (lit.d)).

Prin urmare, capitalul este reglementat pentru tipul entităților juridice/societăților (de asigurare sau de reasigurare) și nu pentru tipul de operațiuni care este desfășurat. Astfel, entitatea care dorește să desfășoare activitate exclusivă de reasigurare, adică fără desfășurarea concomitentă și activității de asigurare, trebuie să dispună de cerința de capital minimă prevăzută de norme.

7. Art.80, alin.(10), lit.c) din Legea 92/2022 prevede că, în contextul planului de rezoluțiune, autoritatea de supraveghere poate dispune interzicerea **subscrierii** unor noi sau unor anumite contracte de asigurare **și/sau** de reasigurare. Or, cuvintele „și” presupune că interzicerea **subscrierii** (încheierii contractelor de acceptare a riscurilor în portofoliu) concomitentă a contractelor de asigurare **și** reasigurare poate fi admisă în raport cu o societate, care desfășoară numai activitate de asigurare. Același aspect este specific și în cazul lit.d), cu referire la transferul portofoliului de asigurare **și/sau** de reasigurare.
8. Art.81 din Legea 92/2022 reglementează modul de vânzare a **activității** și a **portofoliului de asigurare și/sau** de reasigurare. Conform normelor menționate, vânzarea **activității** și a **portofoliului de asigurare și reasigurare** poate fi realizat numai de către o societate de asigurare, care desfășoară activitate de asigurare și reasigurare în același timp.
9. Art.96, alin.(1) din Legea 92/2022, prevede că activitatea de reasigurare **completează (rus. „дополняет”) activitatea de asigurare** prin cedarea sau **primirea unor riscuri pe piața internă sau externă**.

Norma menționată astfel admite expres că activitatea de reasigurare este o activitate complementară activității de asigurare, care este asigurată prin dreptul societății, care desfășoară activitate de asigurare de a ceda sau a primi riscuri asigurabile în portofoliu.

10. Normele referitoare la cerința de capital minim sunt expres transpuse din Directiva Solvabilitate II, cu excepția cuantumului cerinței de capital minim.

Conform practicii societăților de asigurare din UE, *Directiva Solvabilitate II* admite primirea riscurilor în reasigurare de către societățile de reasigurare, dar cu condiția deținerii licenței de reasigurare. Aceste aspecte sunt admise din considerentul că o societate de asigurare și reasigurare din aceeași categorie de asigurare (generale sau viață) sunt organizate și funcționează după reguli identice, cu excepția faptului că se impune licență separată, care ar admite atragerea unui capital suplimentar pentru acoperirea riscurilor primite în reasigurare. Mai mult, Regulamentul UE 2015/35, anexa II, asimilează riscurile de asigurări generale directe cu riscurile de reasigurare proporțională.

Menționăm și faptul că în toate țările membre a Uniunii Europene (inclusiv și în România) și nu numai, toate societățile de asigurări sunt în drept de a accepta și în reasigurare riscurile din activitatea generală de asigurări, pentru care dispun de licența corespunzătoare, fără careva restricții suplimentare.

Considerăm că Legea 92/2022 nu are ca scop instituirea unor restricții suplimentare companiilor de asigurări din Republica Moldova, dar tinde să se apropie de cadrul normativ european, dat fiind și faptul statutului de candidat de aderarea la Uniunea Europeană.

Cu respect,

Mariana RUFA,
Director Executiv
Asociația Businessului European